

5. juun. 138.

enesele teinile. Eiga pärimusgi enam tema näest-järele.

See siindinud fell ajal kui kuri-uaim näige oma perega oli alles talukas elanud. (Aaremaalt.)

XIV. Kuri-uaima teeb nahalapi
(naha hiire).

Vanal ajal loomud metta näige jagust linnud, kes seal iga päev linnuvad ja laulavad. Kuri-uaim tahtnud omale ka hüdusi teha, saanud naga praksi näest kuri-pastla, praiga naha teinud siis jellest ka ike-linnu, aga ei olla hinge siise saanud. Kukurumus siis ne hite-mäeda metti ja maa, naha tehtud lind uate taanus. Saanud jälle wana mees jälgujide pehme-fane

siise kindi. Saanud emast jaalt suure waiwaga uallja kärjista ning teinud rohe stufuse ühte wana Jumala looma pehme fane siise kindi ajada ja jelle näest siis linnu elavast. Tege-mise tarwis uerd wõsta.

Olud ras-keas äm, saanud siise jagaga hobuse nähte, ajanud pehme fanni siise, ja wõtnud hobuse ninast 3 tilka uerd, ajanud uerde linnule siise, lind hakkand lindama. Aga uate-met, wõis Jumalast loomad linnud linduvad ja laulavad päewal, aga kurja uaimu lind teinud seda üsfinda öösel, jett Jumal ei alnud jellest fulgust ruubi, kui türtel, linduall ja jäänudgi oma pastla naha tehtud tubasega öösi-fenolennud. Täna päewani.

Uma pere-mehel es uelabandufens, kes teia oli kawa stopasest.